КУЧЕТО – ПРИЯТЕЛ И ВРАГ

Кучето е приятел на човека от 15 хилядолетия, но съжителството с него поражда редица здравни и социални проблеми. Нарастването на броя на безстопанствените и свободно скитащи кучета увеличава риска за разпространение на редица инфекциозни и паразитни заболявания: **ехинококоза, бяс, марсилска треска, микози** и други.

Всеизвестна е ролята на кучето за възникването и разпространението на **ехинококозата (кучешката тения)**. Тя е тежко протичащо паразитно заболяване, което води до продължителна нетрудоспособност, нерядко до трайна инвалидизация, а понякога и до смърт.

Източник на заразата е кучето, в червата на което се развива полово зрялата форма на кучешката тения. Заразяването му с нея се осъществява чрез прием на сурово месо и вътрешности на опаразитени с ехинококови мехури животни. След като тенията достигне полова си зрялост започва отделянето на яйца от храносмилателния тракт на кучето, които попадат в околната среда.

Човек се заразява най-често чрез поглъщане на яйцата на кучешката тения при пряк контакт с опаразитени кучета (целуване, милване, игра с тях, ползване на обща постеля) и по косвен път, при консумация на недобре измити плодове, зеленчуци и хранителни продукти.

Инкубационният (скритият) период на заболяването при човека е от 6 месеца до 10 и повече години. От погълнатите яйца се освобождават зародиши, които по кръвен път могат да засегнат всички органи и системи на човешкото тяло. Там те се развиват в ехинококови кисти (мехури), които имат размери от грахово зърно до човешка глава.

Заболяването протича като бавно развиващ се тумор, който притиска механично органите и тъканите, като нарушава техните функции. Тежестта на симптомите се определя от броя, големината и локализацията на ехинококовите мехури. Най-честите усложнения на заболяването са инфектиране на кистата, спонтанното и спукване и алергични реакции, водещи понякога до смърт.

Диагнозата се поставя чрез серологични и инструментални изследвания.

Лечението на ехинококозата е оперативно, като при пациенти, противопоказани за операция се провежда химиотерапия. Целият курс на лечение (оперативно и медикаментозно) възлиза приблизително на 5 322 лева.

Бесът е инфекциозно заболяване, което се причислява към т. нар. бавни вирусни инфекции, към които спадат СПИН, “луда крава” и болестта на Кройцфелд-Якобс. Заразяването на човека се осъществява чрез попадане на слюнка от болното животно (най-често куче), при ухапване, одраскване или олигавяне на наранена кожа или лигавици. Бесът протича с тежко засягане на централната нервна система и смъртен изход. Не бива да се забравя, че при кучетата съществува и здраво носителство на вируса, т.е. кучето може да бъде видимо здраво дълго време, но при ухапване да предаде заразата.

През последните години у нас се завърна **Марсилската треска** – едно остро заразно заболяване, с подчертано лятна сезонност. Преносител на заразата е кучешкият кърлеж. Заболяването протича с характерен пъпчест обрив. Рядко се развиват тежки усложнения като менингит, енцефалит, миокардит и други.

Кучетата са причина и за голям брой заболявания на кожата и нейните придатъци. Най-чести сред тях са микозите (гъбичните заболявания), които са изключително упорити и лечението им е продължително и скъпоструващо.

Безстопанствените кучета и котки са резервоар на бълхи, които могат да принесат чума и туларемия.

Мерките за обществена профилактика са насочени към контролиране на броя на безстопанствените и свободно скитащи кучета и задължителна регистрация и паспортизация на домашните, ловните и други кучета. Стопаните са задължени на всеки 2 – 2,5 месеца да обезпаразитяват своите питомци.

Мерките за лична профилактика включват: избягване на тесен контакт с кучета, обилно измиване на плодовете и зеленчуците преди консумация и хигиена на ръцете преди всяко хранене.

Хората трябва да знаят, че при одраскване и ухапване от куче или при откриване на кърлеж върху тялото е необходимо да потърсят своевременно лекарска помощ.